25

This king, by Rabbi Kalonymos ben Yehuda of Speyer, laments the massacres perpetrated by the Crusaders in 1096, which destroyed the most prominent Jewish communities of the Rhineland. Some have suggested that Rabbi Kalonymos wrote a kina eulogizing the martyrs of his own

ירמיה ח, כג

מי יתן ראשי מים, ועיני מקור נוזלי. וְאֶבְבֶּה בָּל יְמוֹתֵי וְלֵילֵי / אֶת חַלְלֵי טַפַּי וְעוֹלֶלִי, וִישִׁישֵׁי קְהַלַי. ְאֵתֶּם עֵנוּ אֲבוּי, אוֹי וְאַלְלֵי / וּבְכוּ בֶּכֶה וַב, וְהֶוֶב. על בִּית יִשְּׁרָאֵל וְעַל עַם יהוה, כִּי נָפְלוּ בֶּחֶרֶב:

ירמיה יג, יו

ודמוע תדמע עיני, ואלכה לי שדה בוכים / ואבכה עמי מרי לבב

הנבוכים.

על בתולות היפות, וילדים הרבים / בספריהם נכרכים, ולשבח נמשנים. אָדְמוּ עֶצֶם מִפְנִינִים, סַפִּירִים וְנַפָּכִים / כִמוֹ טִיט חוצות, נַדְשִׁים וְנִשׁלֵנִים. סורו טמא, קראו למו מלקרב. איכה ד. טו

על בִית יִשְׁרָאֵל וְעַל עַם יהוה, כִּי נַפָּלוּ בַּחַרַב:

ותרד עיני דמעה, ואילילה ואנודה / ולבכי ולחגר שק, אקרא להספידה. יישיהים מפו יקרה, ומוהב חמודה / פנימה כבודה, כבוד כל כלי חמדה.

ישעיה מט. כא

רְאִיתֵיהַ קָרוּעָה, שָׁכוּלָה וְגַּלְמוּדָה / הַתּוֹרָה וְהַמַּקְרָא וְהַמִּשְׁנָה וְהַאֲנֵה. ענו וקוננו זאת להגידה / אי תורה ותלמוד והלומדה. הלא המקום מאין יושב חרב.

עַל בִּית יִשְרָאֵל וְעַל עָם יהוה, כִּי נַפָּלוּ בַּחַרֵב:

תהלים קג, כ

וְעַפִּעַפִּי יִזְלוּ מֵיִם, דֵּמַע לְהַגִּירָה / וַאֲקוֹנֵן מֵר, עַל הַרוֹגֵי אֲשְׁפִּירָא. בשני בשמונה בו, ביום מרגוע, הקרה / מרגועי לרגועי, נחלפו להבערה. נהרגו בחורי חמד, וישישי הדרה / נאספו יחד, נפשם השלימו במוא. על יחוד שם המיחד, יחדו בגבורה / גבורי כח, עשי דברו למהרה. וכהני ועלמי נגועו, כלהם עשרה.

עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יהוה, כִּי נַפְלוּ בַּחַרַב:

25

community only, with the stanzas about Worms and Mainz being written by other paytanim (similar stanzas were written about the martyrs of Cologne and Frankfurt). Commentary for this kina begins on page 460.

Would that my head were water, and my eyes a fountain of tears, / and I would Jer. 8:23 cry all my days and nights / for the corpses of my babes and infants, and the aged of my community. / I ask you to respond, "Oh! Woe! Alas!" / And weep a weeping, much weeping.

> For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword.

My eyes flow with tears, and I will betake myself to the fields to weep, / and Jer. 13:17 ask others stunned and embittered to join in my wailing / for the beautiful maidens and delicate lads, / wrapped in their schoolbooks and led to slaughter. / Their bodies, rosier than rubies, sapphire, or turquoise, / were Lam. 4:7 slung and trampled like mud in the streets. / "Stay away! They are unclean," Lam. 4:15 shouted the enemy about them.

> For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword.

בורד Let my eyes flow with tears, I will wail and shake my head. / I will eulogize Jer. 13:17 [the Torah] with weeping and with sackcloth. / She is more dear than fine gold, more precious than gold, / her glory inward, the glory of all precious vessels. / I have seen her torn, bereaved, and desolate. / Torah, Scripture, Mishna, and Is. 49:21 Aggada: / raise your voice, lament, and tell this tale. / Where are Torah, Talmud, and students? / The place is in ruin, no one there!

> For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword

ועפעפי My eyelids flow with water, dripping tears. / I weep bitterly for the murdered of Speyer. / It happened on the eighth day of the second month [Iyar] on the day of rest. / "Rest" was transposed to "tempest" destructive. / Handsome youths and dignified elders were killed. / They assembled, all Ezek. 23:12 agreeing to be martyred, / testifying to the unity of God's name, courageously. / Mighty men, who do His bidding speedily. / My priests and my young men, Ps. 103:20 all ten expired.

> For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword

וּבְמַר יָגוֹנִי וָעֶצְבִּי, יְלֵל אֲחָבִּירָה / קִהְלוֹת הַקְּדֵשׁ, הַרִיגַתָם הַיּוֹם בְּזֵכְרָה. קָהַל ווֹרְמַיְוָא, בְּחוּנָה וּבְחוּרָה / גְאוֹנֵי אֶרֶץ, וּנְקְיֵי טְהַרָה.

ָּצְעַמִיִם, קִדְשׁוּ שֵׁם הַמְיָחָד בְּמוֹרָא / בְּעֶשְׁרִים וּשְׁלֹשָׁה בְּחָדֶשׁ זִיו,

ָלְטַהַרָה / וּבַחְדֶשׁ הַשְּלִישִי, בִּקְרִיאֵת הַלֵּל לְשוּרְרָה.

השלימו נפשם באהבה קשורה / אהימה עליהם בבכי ילל לחשרה. בּלוּלֵי בֵתֶר, עַל ראשם לעַטְרָה.

עַל בִּית יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יהוה, כִּי נַפְּלוּ בַּחַרֵב:

ְוַעַל אֵדִּיגֵי קְהַל מַגָּנְצָא הַהֲדוֹרָה / מִנְּשָׁרִים קְלּוּ, מֵאֲרָיוֹת לְהִתְגַּבְּרָה. הְשְׁלִימוּ נַפְשָּׁם עַל יִחוּד שֵם הַנּוֹרָא / וַעֲלֵיהֶם זַעֲקַת שֶׁבֶר אֶזְעַק, בְּנֶפֶשׁ

עַל שְׁנֵי מִקְדָשִׁי, יְסוֹדָם כְּהֵיּוֹם עָרְעֶרָה / וְעַל חָרְבוֹת מְעַט מִקְדְשֵׁי, ומדרשי התורה.

על בית ישראל ועל עם יהוה, כי נפלו בחרב:

בְּחְדֶש הַשְּלִישִׁי בַּשְּלִישִי, נוֹפַף לְדַצְבוֹן וּמְאֵרָה / הַחְדֶש צֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לְיָגוֹן וְצָרָה.

בִּיוֹם מַתַּן דָּת, שִבַּרְתִּי לְהִתְאַשְּׁרָה / וּבְיוֹם נְתִינָתָה, כְּמוֹ כֵן אֶוֹ חָוְרָה. עֶלְתָה לָה לַפֶּרוֹם, לִמְקוֹם מְדוֹרָה / עם תִּיקָה וְנַרְתֵּקָה, וְהַדּוֹרְשָׁה וְחוֹקְרָה. לוֹמְדֵיהָ וְשוֹנֵיהָ בְּאִישוֹן, כְּמוֹ אוֹרָה. על בִית יִשְׁרָאֵל וְעַל עָם יהוה, כִּי נַפְּלוּ בָּחַרָב:

שִׁימוּ נָא עַל לְבַבְּבֶם, מִסְפֵּד מֵר לְקָשְׁרָה / כִּי שְׁקוּלָה הַרִיגָּתָם, לְהִתְאַבֵּל וּלְהִתְעַפְּרָה / כִּשְׁרֵפַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ, הָאוּלָם וְהַבִּירָה.

וְכִי אֵין לְהוֹסִיף מוֹעֵד שֶׁבֶר וְתַבְעֵרָה / וְאֵין לְהַקְדִים, זוּלַתִי לְאַחֵרָה. תַחַת בֵּן, הַיּוֹם לִוְיָתִי אֲעוֹרָרָה / וְאֶסְבְּּדָה וְאֵילִילָה, וְאֶבְבֶּה בְּגֶבֶשׁ מָרָה.

ןאַנְחָתִי כָּבְדָה, מִבְּקֶר וְעֵד עֶרֶב. על בִּית יִשִּׂרָאֵל וִעַל עֵם יהוה, כִּי נָפְלוּ בֶּחָרֶב:

In my bitter agony and grief, I will compose a dirge. / Holy congregations! Their massacre I remember today. / The community of Worms, special and unique. / Giants of the earth, innocent and pure! / Twice, they sanctified the One Name in awe, / cleansed once on the twenty-third of the month Ziv 1 Kings 6:1 [Iyar], / And on [the first day of] the third month [Sivan], as they chanted Hallel, / they made a pact to be martyred for the love [of God]. / I will moan for them with a torrent of tears of woe, / all deserving to be endowed with majestic crowns!

> For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword.

אחל upon the great of the wonderful community of Mainz, / swifter than eagles and stronger than lions, / they too consented in unison to sanctify the awesome One Name. / For them, I will scream a piercing scream with bitter soul, / as if for the destruction of both Temples, razed today, / and for the destruction of minor temples [synagogues] and study halls of Torah!

> For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword.

On the third day of the third month [Sivan], these were added to my sorrow and curse. / That month was transformed into one of agony and trouble / on the day the Law was given, when I hoped to be spared in her merit. / On the very day she was given, she departed. / Gone back on high to her original home, / with her "containers" and her "pouches," those who searched her and studied her. / Her disciples and her students in darkness as in light!

> For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword.

Take this to heart, and compose a bitter eulogy. / Their murder is worthy of mourning and placing ash, / equal to the burning of the House of our God, the porch and the Palace, / because it is improper to add a day of breach and conflagration, / and wrong to advance the date; rather, to postpone it. / Therefore, today [Tisha B'Av], I will arouse my grief / and lament, and wail, and cry with bitter soul, / with sighs weighing heavily from dawn to dusk,

For the house of Israel and the people of the LORD who have fallen by sword.